U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **P. Č.,** proti žalovanému: **Česká advokátní komora,** se sídlem Praha 1, Národní 16, o návrhu na určení lhůty dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 153/2012,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Navrhovatel učinil dne 22. 11. 2012 u Nejvyššího správního soudu podání, v němž se domáhá určení procesních úkonů ve věci kasační stížnosti ze dne 2. 10. 2012.

Navrhovatel uvádí, že kasační stížnost byla podána mailem poslední den lhůty u krajského soudu (*podáno u Městského soudu v Praze – pozn. soudu).* Stejnopis byl podán poštovní cestou druhý den (16. října 2012 – vl. zn. NSS1612012/1) u NSS. Navrhovatel nesouhlasí s tím, že mu bylo přípisem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2012 ve věci 2 As 144/12 sděleno, že soud hodlá být nečinný v zahájení řízení, tvrdí, že soud nesmí zatajovat došlé listinné podání a údaje v něm.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný.

Nejvyššímu správnímu soudu bylo postoupeno Městským soudem v Praze dne 1. 11. 2012 podání navrhovatele nesrozumitelného obsahu, které bylo doručeno Městskému soudu v Praze, datováno dnem 2. 10. 2012, týkající se věci, ve které označený soud rozhodoval pod čj. 8 A 93/10 - 26. Městský soud s ohledem na okolnosti, za kterých bylo podání učiněno dovodil, že se jedná o kasační stížnost podanou proti jeho usnesení ze dne 14. 9. 2012, čj. 8 A 93/10 - 26, proto posoudil podání jako kasační stížnost a postoupil jej Nejvyššímu správnímu soudu. Vzhledem k tomu, že podání nebylo učiněno v předepsané formě, resp. nebylo do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného

obsahu, konstatoval v citovaném přípise ze dne 7. 11.2012, čj. 2 As 153/2012 – 6 Nejvyšší správní soud, že k danému podání, které bylo učiněno pouze mailovou poštou nelze přihlížet s tím, že řízení o kasační stížnosti v dané věci nebude zahájeno.

V projednávané věci je třeba předně konstatovat, že navrhovatel nesprávně označil sp. zn. 2 As 144/12, pod kterou mělo být vedeno řízení, jehož se domáhá. V evidenci písemností bylo zjištěno, že ve věci vedené pod sp. zn. 2 As 144/2012 Nejvyšší správní soud navrhovateli dne 15. 11. 2012 zaslal informace o probíhajícím řízení, nejedná se proto zcela zjevně o případ, který navrhovatel zřejmě má na mysli.

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 93/ 2012 byla zaevidována na základě podání navrhovatele ze dne 2. 10.2012, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu postoupeno, pod sp. zn. 2 As 153/2012. Ve věci uvedeného podání Nejvyšší správní soud učinil úkon dne 7. 11. 2012, když navrhovatele informoval o důvodech, pro které nelze učiněné podání považovat za způsobilé zahájení řízení.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení. Podle § 174a odst. 7 téhož zákona pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

V řízení o určení lhůty dle § 174a zákona o soudech a soudcích, dle kterého senát nyní věc posuzující postupuje, nepřísluší hodnotit, jakým způsobem soud s podáním navrhovatele naložil, tzn. nepřezkoumává úkon co do jeho správnosti, vhodnosti či zákonnosti Dikce zákona mu umožňuje zabývat se pouze tím, zda je důvodné tvrzení o nečinnosti, tzn., zda věcí, která byla soudu předložena se tento nezabývá vůbec anebo její vyřízení trvá nepřiměřeně dlouho. Nejvyšší správní soud v projednávaném případě se věcí zabýval, resp. úkon ve věci učinil. Skutečnost, že navrhovatel s postupem soudu nesouhlasí není v řízení o určení lhůty relevantní.

S ohledem na výše uvedené soud neshledal návrh důvodný, neboť Nejvyšší správní soud nebyl ve věci nečinný.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 174a odst. 9 zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 27. listopadu 2012

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu